

Ομιλία του Δημήτρη Κουτσούμπα στην παρουσίαση των υποψηφίων Ευρωβουλευτών του ΚΚΕ

«Παρουσιάζουμε σήμερα το κάλεσμα της ΚΕ του Κόμματος και το ψηφοδέλτιό του για την επερχόμενη μάχη των ευρωεκλογών.

Μια μάχη που δεν τη βλέπουμε μόνο ως πρόκριμα των βουλευτικών εκλογών, όπως κάνουν οι άλλες δυνάμεις, που παρά τις επιμέρους διαφορές, υποκλίνονται από κοινού στον ευρωενωσιακό μονόδρομο.

Αλλά τη βλέπουμε και ως μια μάχη που πρέπει να αποτυπώσει ένα ΔΥΝΑΤΟ ΟΧΙ στην ΕΕ του κεφαλαίου, του πολέμου, της φτώχειας, της αντίδρασης.

Και αυτό το ΔΥΝΑΤΟ ΟΧΙ στην ΕΕ, μπορεί να αποτυπωθεί με την ισχυροποίηση του ΚΚΕ.

Ένα ΔΥΝΑΤΟ ΝΑΙ στο ΚΚΕ είναι το πιο ΔΥΝΑΤΟ ΟΧΙ στην ΕΕ.

Απευθυνόμαστε στη μεγάλη λαϊκή πλειοψηφία, που εδώ και δεκαετίες βιώνει στο πετσί της την αντιλαϊκή πολιτική της ΕΕ.

Στους εργαζόμενους που είδαν δικαιώματα και κατακτήσεις δεκαετιών να τσακίζονται από το αντεργατικό οπλοστάσιο της ΕΕ.

Στους αγρότες που καταχρεώνονται και βλέπουν ότι η Κοινή Αγροτική Πολιτική δεν τους έσωσε από τα χρέη, τους εκτοπίζει από την αγροτική παραγωγή, για χάρη των μεγάλων αγροτικών εκμεταλλεύσεων, των μεγαλεμπόρων και των βιομηχάνων.

Στους επαγγελματίες που αντιλαμβάνονται ότι οι οδηγίες και οι κατευθύνσεις της ΕΕ έχουν μοναδικό στόχο να τους εκτοπίσουν για να συγκεντρώσουν την αγορά σε ολοένα και λιγότερα χέρια.

Στη νεολαία που μαθαίνει από τα σχολικά βιβλία για τις δήθεν ιερές αξίες της ΕΕ, που δεν είναι άλλες από τη συνεχή κινητικότητα, τη δια βίου εκμετάλλευση, τη μισή δουλειά και μισή ζωή, ιδιαίτερα για τις νέες γυναίκες.

Απευθυνόμαστε σε όσους είδαν αυτά τα χρόνια πιο καθαρά τον αποκρουστικό και βάρβαρο χαρακτήρα της ΕΕ, ότι μέσα στην ΕΕ υπάρχουν μνημόνια διάρκειας για τους λαούς, ότι συνεπώς δεν μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή διαχείριση αυτού του δρόμου.

Απευθυνόμαστε σε όσους δεν πιστεύουν πια το παραμύθι για την ΕΕ ως το "απάνεμο λιμάνι", που δήθεν θα μας προστάτευε από κρίσεις και περιπέτειες.

Η οδυνηρή εμπειρία των τελευταίων 10 ετών τα τίναξε όλα αυτά στον αέρα.

Σήμερα, βέβαια αυτό το παραμύθι πλασάρεται σε νέα έκδοση.

Πολιτικοί και οικονομολόγοι, κυρίως από το χώρο της σοσιαλδημοκρατίας, του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ στη χώρα μας, προσπαθώντας να σώσουν την ΕΕ από τη λαϊκή απόρριψη.

Μας λένε ότι όλα αυτά που ζήσαμε, δεν ήταν παρά μια παρέκκλιση από τις αξίες και τις ιδρυτικές αρχές της ΕΕ, ότι η ΕΕ μπορεί να διορθωθεί.

Η ΕΕ δεν ξεστράτισε την τελευταία εικοσαετία απ' τις δήθεν φιλολαϊκές προθέσεις των ιδρυτών της και τις δήθεν ανθρώπινες αξίες τους. Ήταν απ' την ίδρυσή της μια αντιλαϊκή, διακρατική, ιμπεριαλιστική συμμαχία.

Οι αλλαγές στην πολιτική της γίνονταν πάντα με γνώμονα τα στρατηγικά συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου, σε βάρος των λαών. Προτάσσοντας πότε το καρότο, πότε το μαστίγιο.

Θυμόμαστε όλοι ότι τα ίδια ακριβώς έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ και στις προηγούμενες ευρωεκλογές, τότε που δήθεν "η ελπίδα ερχόταν και η Ευρώπη άλλαζε".

Και αντί γι' αυτό, τα πράγματα στην Ελλάδα και την Ευρώπη πήγαν από το κακό στο χειρότερο.

Δεν είναι αλήθεια ότι η Ελλάδα πλήρωσε βαρύ τίμημα γιατί είχε μεγάλο δημόσιο χρέος, επειδή "παρήγαγε λιγότερα και κατανάλωνε περισσότερα".

Η αλήθεια είναι ότι η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία είναι βουτηγμένη σε μια εκρηκτική αύξηση του χρέους, το μεγαλύτερο μέρος του οποίου δεν αφορά τα νοικοκυριά, ούτε τις μικροεπιχειρήσεις, αλλά αφορά τις μεγάλες επιχειρήσεις, τις

τράπεζες, ενώ μισθοί, συντάξεις, λαϊκό εισόδημα βρίσκονται σε ελεύθερη πτώση, ακόμα και στις ΗΠΑ.

Απευθυνόμαστε σε όσους αγωνιστές, αριστερούς, πραγματικά προοδευτικούς ανθρώπους πιστεύουν ακόμη σε αυτό που ειπώθηκε κάποτε, ότι η "ΕΕ -η ΕΟΚ παλιότερα- είναι ο λάκκος των λεόντων" και αγανακτούν με αυτό το ξεδιάντροπο "πλυντήριο" που κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ στην ΕΕ.

Φυσικά δεν είναι το μόνο. Τα ίδια κάνει με τους αμερικανούς, το ΝΑΤΟ, κλπ.

Απευθυνόμαστε σε όσους θέλουν τη χώρα μας, το λαό μας, έξω από τη φυλακή της ΕΕ και της ΟΝΕ και αντιλαμβάνονται ότι η πραγματική απομόνωση υπάρχει όταν ένας λαός φυλακίζεται σε τέτοιες λυκοσυμμαχίες.

Αλλά και σε όσους μπορεί ακόμη να μην έχουν πειστεί για τη δυνατότητα και τη ρεαλιστικότητα αυτής της προοπτικής, όμως θέλουν να στείλουν ένα ισχυρό μήνυμα αντίστασης και καταδίκης.

Όλοι εσείς έχετε κάθε λόγο να συμπορευθείτε μαζί μας.

Να δώσουμε τη μάχη μαζί, για ένα πιο ισχυρό ΚΚΕ, γιατί αυτή η επιλογή αποτελεί τη μοναδική καθαρή αντίθεση στην ΕΕ, στον ιμπεριαλιστικό της χαρακτήρα, στο αντεργατικό, αντιλαϊκό της περιεχόμενο.

Αποτελεί τη μοναδική επιλογή που δεν λοξοκοιτάζει σε άλλες παρόμοιες λυκοσυμμαχίες, όπως κάνουν διάφοροι όψιμοι ευρωσκεπτικιστές, αλλά εκφράζει τη βαθιά πεποίθηση ότι η Ελλάδα έχει μεγάλες δυνατότητες για να στηρίξει μια ανάπτυξη προς όφελος -πραγματικά- του λαού.

Στέλνει μέσα και έξω από την Ελλάδα το μήνυμα της αντεπίθεσης για αποδέσμευση απ' την ΕΕ και για να πάρει επιτέλους ο λαός στα χέρια του τα κλειδιά της οικονομίας και το τιμόνι της εξουσίας.

Η ψήφος στα άλλα κόμματα είναι ψήφος στην ΕΕ και την πολιτική της.

Είναι μια ψήφος που ο λαός θα τη βρει απέναντί του τα επόμενα χρόνια, όποιος και αν είναι στη διακυβέρνηση της χώρας.

Θα τη βρει απέναντί του, ακούγοντας τα γνωστά και χιλιοειπωμένα "δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς, αυτά λένε οι οδηγίες της Κομισιόν, αυτά αποφάσισε το Γιούρογκρουπ" και άλλα παρόμοια, που έχουμε σιχαθεί να ακούμε από όλες τις κυβερνήσεις.

Όσο πιο αδύναμοι είναι αυτοί που θα αναπαράγουν αυτά τα εκβιαστικά και τρομοκρατικά διλήμματα στο λαό, τόσο πιο δυνατός θα είναι ο ίδιος ο λαός για να οργανώσει την πάλη του.

Στις επερχόμενες ευρωεκλογές, το ΚΚΕ σάς καλεί να αποφασίσετε με βάση τις δικές σας ανάγκες και την πείρα που έχετε αποκτήσει όλα αυτά τα χρόνια.

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Δεν υπάρχουν περιθώρια για άλλες αυταπάτες.

Η ΕΕ δεν εξανθρωπίζεται, δεν μπορεί να μετατραπεί σε Ευρώπη των εργαζομένων.

Η ΕΕ ήταν, είναι και θα είναι εχθρός των λαών.

Τα παραμύθια, που παρουσιάζουν την ΕΕ και την Ευρωζώνη ως την Ευρώπη της σύγκλισης, της διαρκούς και αειφόρου ανάπτυξης, έχουν χρεοκοπήσει, έχουν καταρρεύσει πλήρως κάτω από το βάρος της ίδιας της αμείλικτης πραγματικότητας.

Οι υποσχέσεις για την Ευρώπη της "κοινωνικής συνοχής" συντρίβονται απ' την πραγματικότητα των βάρβαρων μέτρων, της επέλασης στους μισθούς και τις συντάξεις, των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, για να γίνει φθηνότερη η εργατική δύναμη.

Οι αντιλαϊκές κατευθύνσεις των ιδιωτικοποιήσεων, της κατεδάφισης των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, της φοροαφαίμαξης του λαού, της περικοπής των κρατικών δαπανών κοινωνικής πολιτικής, των πλειστηριασμών, εφαρμόζονται σ' όλα τα κράτη - μέλη της ΕΕ για να θωρακίσουν τα κέρδη και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρηματικών ομίλων.

Η πολιτική των μνημονίων και των ματωμένων πλεονασμάτων που ζήσαμε τα προηγούμενα χρόνια και θα συνεχίσουμε να ζούμε και στη λεγόμενη -κατ' ευφημισμὸν και μόνο- μεταμνημονιακή εποχή, ήταν η εξειδίκευση στη χώρα μας αυτών των κατευθύνσεων που ισχύουν για όλους λαούς.

Κατευθύνσεις, που σχεδιάστηκαν και ξεκίνησαν να υλοποιούνται από τις αρχές της δεκαετίας του '90 και ακόμη πιο πίσω και που στην Ελλάδα εφαρμόστηκαν γρήγορα, απότομα, βίαια σε συνθήκες βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης και υψηλού χρέους...

Κατευθύνσεις, που αποτελούν μνημόνια διαρκείας και προωθούνται με σειρά μηχανισμών εποπτείας, όπως το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης, η Ενισχυμένη Οικονομική Διακυβέρνηση, τα Ευρωπαϊκά Εξάμηνα, η Τραπεζική Ένωση, το υπό δημιουργία Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο, κ.ά.

Δεν έχουμε καμία απολύτως αμφιβολία ότι αυτές ακριβώς οι κατευθύνσεις θα είναι το "ευαγγέλιο" της όποιας επόμενης κυβέρνησης, με όποιο κόμμα και με όποια σύνθεση. Αυτά ακριβώς θα συνεχίσουν να υλοποιούν τόσο ο ΣΥΡΙΖΑ, όσο και η ΝΔ, μαζί με τις όποιες περικοκλάδες τους.

Γιατί το ευρωενωσιακό "ευαγγέλιο" δεν είναι τίποτε άλλο από τις επιταγές του κεφαλαίου για την ανάκαμψη της κερδοφορίας του, για να επικρατήσει των ανταγωνιστών του σε ΗΠΑ, Ρωσία, Κίνα, άλλες αναδυόμενες οικονομίες, με πολύ χαμηλούς μάλιστα εργατικούς μισθούς.

Η από κοινού προσήλωση όλων των άλλων κομμάτων, ιδιαίτερα του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ, στο θεσμικό πλαίσιο της ΕΕ, είναι η μεγαλύτερη απόδειξη, γι' αυτό που λέμε ως Κόμμα ότι, παρά τις διαφορές τους στα μικρά και επιμέρους, συμφωνούν στα μεγάλα και στρατηγικά ζητήματα, σε αυτά που σε τελική ανάλυση καθορίζουν τη ζωή του λαού. Και επειδή ακριβώς συμφωνούν στα μεγάλα και κρίσιμα, κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να κρύψουν αυτή τους τη συμφωνία με κάλπικες διαχωριστικές γραμμές, ψεύτικα διλήμματα, με τη σκανδαλογία, τη μικροπολιτική, την αντιπαράθεση γύρω από πρόσωπα.

Αυτή η παραπλανητική τακτική τους πρέπει να απορριφθεί από τον ίδιο το λαό, όπως αποτυπώνεται και στο σύνθημά μας: "Μην ψάχνετε για διαφορές, αφήστε πίσω τα ψεύτικα διλήμματα, ΚΑΝΤΕ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΚΑΛΠΕΣ, ΜΕ ΕΝΑ ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΟ ΚΚΕ".

Εμπιστευτείτε το ΚΚΕ που, όλα αυτά τα χρόνια -πολλές φορές κόντρα στο ρεύμα, άλλες φορές με εκλογικό κόστος- δεν έπαψε να λέει την αλήθεια στο λαό, να τον προειδοποιεί και να τον ενημερώνει για τον αντιδραστικό χαρακτήρα της ΕΕ, για το τι σημαίνει για το λαό και τη χώρα η ένταξη σε αυτόν τον οργανισμό.

Το ΚΚΕ αγωνίστηκε ενάντια στην ένταξη της χώρας στην ΕΟΚ, τον πρόδρομο της ΕΕ. Πριν ακόμα τη δικτατορία του '67, το ΚΚΕ, αλλά και η ΕΔΑ χαρακτήρισαν την ΕΟΚ "λάκκο των λεόντων".

Την εποχή της μετεξέλιξης της ΕΟΚ σε Ευρωπαϊκή Οικονομική και Νομισματική Ένωση (1992), το ΚΚΕ καλούσε σε οργάνωση του αγώνα ενάντια στη Συνθήκη του Μάαστριχτ που τη θεμελιώνει, ενάντια στα νέα βάρβαρα μέτρα που θα έρχονταν...

Ενώ όλα τα αστικά κόμματα συμμετείχαν στις φιέστες και τις τυμπανοκρουσίες για την ένταξη της Ελλάδας στην ΕΕ και την Ευρωζώνη, στη μαζική εξαπάτηση για τα δήθεν οφέλη για το λαό από αυτήν την προοπτική.

Η ζωή απέδειξε ποιος έλεγε την αλήθεια και ποιος έλεγε ψέματα.

Ποιος πρωταγωνίστησε στους αγώνες για τα συμφέροντα των εργαζομένων και ποιοι συνειδητά προσπάθησαν και προσπαθούν να εξαπατήσουν το λαό.

Ακόμα και οι σημερινοί "ευρωσκεπτικιστές", απ' τη Χρυσή Αυγή μέχρι ορισμένες αριστερόστροφες τυχοδιωκτικές δυνάμεις, που ήταν τότε ενταγμένες στον Συνασπισμό/ΣΥΡΙΖΑ, αποδέχονταν τότε τον ευρωμονόδρομο.

Ακόμα και οι ευρωπαϊκές στατιστικές δεν μπορούν να κρύψουν το επίσημο ποσοστό ανεργίας των νέων στην Ευρωζώνη, το οποίο ξεπερνά το 17% και ότι η επίσημη μερική απασχόληση ξεπερνά το 21%.

Το 22,5% του πληθυσμού ζει στο επίσημο όριο ή κάτω από το όριο της φτώχειας στην ΕΕ.

Το μέλλον που μας επιφυλάσσουν η ΕΕ, η καπιταλιστική οικονομία, είτε σε φάση κρίσης, είτε σε φάση ανάπτυξης, είναι μέλλον χωρίς σταθερή δουλειά, χωρίς δημόσιες, δωρεάν παρεχόμενες σύγχρονες κοινωνικές υπηρεσίες στην Παιδεία, στην Πρόνοια,

στην Υγεία, στον Αθλητισμό - Πολιτισμό, κ.λπ., δηλαδή χωρίς ικανοποίηση των αναγκών μας.

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Δεν υπάρχει τμήμα του λαού και των εργαζομένων, δεν υπάρχει κοινωνική κατάκτηση και δικαίωμα που να μη χτυπήθηκε αυτά τα χρόνια από την πολιτική της ΕΕ.

Η επιβολή της εργασιακής ζούγκλας, η ιδιωτικοποίηση της Κοινωνικής Ασφάλισης, η αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης ακόμα και στα 70 χρόνια, η μείωση των συντάξεων και η προώθηση της λεγόμενης Ενεργού Γήρανσης για δουλειά μέχρι το θάνατο, έναντι ευτελούς μισθού, είναι ο σημερινός παράδεισος της Ευρωζώνης.

Η ΕΕ και οι κυβερνήσεις της πολεμούν το εργατικό - λαϊκό κίνημα, ενισχύουν την εργοδοτική τρομοκρατία, ποινικοποιούν τη συνδικαλιστική δράση.

Η ΕΕ ανέτρεψε και ανατρέπει διαρκώς όλες τις κατακτήσεις του εργατικού και λαϊκού κινήματος.

Με το λεγόμενο Ευρωπαϊκό Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων διαχειρίζονται την εξαθλίωση, που προκαλεί η στρατηγική του κεφαλαίου, διατηρώντας ένα ελάχιστο όριο επιβίωσης, το οποίο βρίσκεται κάτω και απ' το δικό τους άθλιο όριο της φτώχειας.

Προωθούν το "ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα" στα όρια της επιβίωσης των εργαζομένων, πιέζοντας το επίπεδο μισθών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων προς τα κάτω.

Η διαχείριση της ακραίας φτώχειας, με εφάπαξ επιδόματα και πάνω απ' όλα με τη λογική "σου παίρνω 10 και σου δίνω 1", δεν είναι συνεπώς κάποια πρωτότυπη πολιτική της κυβέρνησης, ή πολύ περισσότερο αποτέλεσμα της κοινωνικής της ευαισθησίας.

Είναι η ίδια η στρατηγική της ΕΕ, για να ανακυκλώνεται η φτώχεια και η ανεργία.

Η στρατηγική της ΕΕ για "Εναρμόνιση Οικογενειακής και Επαγγελματικής Ζωής" στοχεύει να μπουν στην ευέλικτη, πιο κακοπληρωμένη εργασία, ακόμα πιο πολλές γυναίκες, ενώ η φροντίδα της οικογένειας, των ηλικιωμένων, των ασθενών, των ΑμΕΑ, αντί για κοινωνικό δικαίωμα, αντιμετωπίζεται ακόμα περισσότερο ως ατομική υπόθεση.

Ενισχύονται η εκμετάλλευση και η καταπίεση των εργαζόμενων γυναικών με ελαστικές σχέσεις εργασίας.

Μειώνεται η κρατική προστασία και στοχοποιείται η μητρότητα από την εργοδοσία.

Γενικεύονται οι τεράστιες ελλείψεις κρατικών υποδομών και υπηρεσιών που θα διευκόλυναν τις γυναίκες να δουλέψουν, ενώ μαζικά αποκλείονται παιδιά από τους παιδικούς σταθμούς.

Η λεγόμενη «Στρατηγική της ΕΕ για τη νεολαία» διαμορφώνει ακόμα πιο φτηνό εργατικό δυναμικό, χωρίς εργασιακά - ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα, μετακινούμενο, ακόμα και από χώρα σε χώρα, με προγράμματα, όπως το "Εγγύηση για τη Νεολαία", "Κάρτα νέων σε κίνηση", κ.ά.

Με όχημα την εφαρμογή της αντιδραστικής "Συνθήκης της Μπολόνια", η ΕΕ στοχεύει στην κατάργηση του δημόσιου χαρακτήρα των πανεπιστημίων.

Στην επιβάρυνση των φοιτητών με δάνεια, στην επιβολή διδάκτρων στα ΑΕΙ, στις συγχωνεύσεις ιδρυμάτων, με περιεχόμενο σπουδών που υπηρετεί τους στόχους και την κερδοφορία του κεφαλαίου.

Ενισχύει την άμεση παρέμβαση των επιχειρηματικών ομίλων στην Εκπαίδευση.

Χρησιμοποιεί τη μαθητεία, για να χτυπήσει τα δικαιώματα των σπουδαστών της κατάρτισης, των νέων εργαζομένων.

Η ΕΕ δημιουργεί όλο και μεγαλύτερη ασφυξία για τους επαγγελματίες και τους αγρότες.

Η Κοινή Αγροτική Πολιτική στοχεύει στη συγκέντρωση της γης και της παραγωγής σε λίγα χέρια.

Μειώνει το εισόδημα των μικρών αγροτοκτηνοτρόφων.

Αυξάνει το κόστος παραγωγής.

Οδηγεί σε ξεκλήρισμα χιλιάδες αγροτικά νοικοκυριά.

Η συντριπτική πλειοψηφία των ενισχύσεων κατευθύνεται στους μεγαλοαγρότες και τους αγροτοβιομήχανους.

Οι αυτοαπασχολούμενοι της πόλης βιώνουν τα χρέη, την υψηλή φορολογία, την έλλειψη ελεύθερου χρόνου, την αδυναμία συνταξιοδότησης και ασφαλιστικής κάλυψης, κ.ά.

Ένα τμήμα τους αντικειμενικά οδηγείται στο λουκέτο, την ώρα που τα προγράμματα χρηματοδότησης της ΕΕ στηρίζουν κυρίως τους μεγάλους ομίλους.

Τα δήθεν οφέλη που προσφέρει η ΕΕ για τη δημιουργία μεγάλων έργων και υποδομών είναι στην πραγματικότητα μια ακόμη απόδειξη του βαθιά αντιλαϊκού και ταξικού της χαρακτήρα.

Την ίδια ώρα που πακτωλός χρημάτων κατευθύνεται στη δημιουργία υποδομών που έχει ανάγκη το κεφάλαιο, όπως είναι για παράδειγμα οι αυτοκινητόδρομοι, τη χρήση των οποίων χρυσοπληρώνει ο ελληνικός λαός.

Την ίδια ακριβώς ώρα, δεν θεωρούνται "επιλέξιμα", έργα που αφορούν την ίδια τη ζωή του λαού, όπως για την αντιπλημμυρική, την αντισεισμική και αντιπυρική θωράκιση και προστασία.

Με τα γνωστά σε όλους μας αποτελέσματα.

Είναι χαρακτηριστικές, ως προς αυτό, οι απαντήσεις της Κομισιόν στις παρεμβάσεις της Ευρωκοινοβουλευτικής Ομάδας του ΚΚΕ, μετά τις τραγωδίες στη Μάνδρα και το Μάτι.

Όλα υποτάσσονται στη σχέση κόστους - οφέλους.

Αν ένα έργο αποφέρει κέρδος στο κεφάλαιο και το κράτος του, χρηματοδοτείται, αν όχι, ο λαός "ας πνιγεί και ας καεί", στην κυριολεξία.

Να γιατί οι εκλογικές μάχες που έχουμε μπροστά μας, των ευρωεκλογών, των τοπικών εκλογών και των βουλευτικών εκλογών, όχι μόνο δεν χωρίζονται με σινικά τείχη, αλλά η μία είναι συνέχεια της άλλης.

Τοπικές αρχές και κυβερνήσεις, που υποτάσσονται στη στρατηγική της ΕΕ, δεν μπορούν να υπηρετήσουν τις ανάγκες του λαού.

Ο τομέας εκείνος, όμως, που η ΕΕ πραγματικά δείχνει το πιο βάρβαρο και εγκληματικό της πρόσωπο, είναι ο τομέας του λεγόμενου "πυλώνα ασφάλειας".

Η ΕΕ, ως ιμπεριαλιστική ένωση, στηρίζει την επιθετική και πολεμοκάπηλη στρατηγική του ΝΑΤΟ.

Παράλληλα, παίρνει μέτρα για τη δική της αυτοτελή δράση, ενισχύοντας την επιθετικότητα και τη στρατιωτικοποίησή της. Αυτόν το χαρακτήρα έχει η "Κοινή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας" (ΚΠΑΑ) και η αποκαλούμενη "Παγκόσμια Στρατηγική". Δημιουργεί δυνάμεις ταχείας αντίδρασης για πολεμικές επιχειρήσεις, όπως η "Μόνιμη Διαρθρωμένη Συνεργασία", που αποτελεί τη βάση και για τη Σχολή Πρακτόρων της ΕΕ. Αυτή τη σχολή δεσμεύτηκε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ να εγκαταστήσει στην Ελλάδα, εμπλέκοντας τη χώρα σε νέα, επικίνδυνα ιμπεριαλιστικά σχέδια.

Επικαλείται την "αναπτυξιακή βοήθεια" και την ψευδεπίγραφη "εξαγωγή δημοκρατίας και των αξιών της ΕΕ", με την αξιοποίηση διάφορων ΜΚΟ, για επεμβάσεις σε τρίτες χώρες.

Η ΕΕ, μαζί με τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ, ήταν αυτοί που οργάνωσαν, καθοδήγησαν και χειροκρότησαν την υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών, αξιοποιώντας ως μεντεσέ την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Και αυτό είναι κάτι που το κρύβει και η κυβέρνηση, αλλά και όσοι αντιδρούν στη συμφωνία από εθνικιστική σκοπιά, ψαρεύοντας στα θολά νερά του φασισμού.

Η Συμφωνία, που είχε σαν στόχο να ενταχθεί η γειτονική χώρα στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ, υπηρετεί μεταξύ άλλων και τους σχεδιασμούς των ευρωενωσιακών ομίλων, ανάμεσά τους και ελληνικών, να εδραιώσουν την παρουσία τους στα Βαλκάνια.

Μόνο τυχαία λοιπόν δεν είναι η στήριξη προς τον ΣΥΡΙΖΑ από τμήματα του κεφαλαίου, που εκφράζεται ακόμη και με την άμεση συμμετοχή εκπροσώπων του στα ψηφοδέλτιά του...

Την ίδια στιγμή, ενισχύονται οι μηχανισμοί καταστολής και φακελώματος, όπως η Ευρωπαϊκή Συνοριοφυλακή - Ακτοφυλακή, η Σένγκεν, η Ευρωεισαγγελία, στην οποία θα υπάγονται οι εθνικές αστυνομικές και δικαστικές αρχές.

Φακελώνονται ταξιδιώτες και παρακολουθούνται ηλεκτρονικές επικοινωνίες στο όνομα της καταπολέμησης "της τρομοκρατίας και της ριζοσπαστικοποίησης".

Η πολιτική της ΕΕ και των κυβερνήσεων των κρατών - μελών είναι αυτή που οξύνει και το προσφυγικό πρόβλημα.

Που ξεριζώνει εκατομμύρια ανθρώπους από τις πατρίδες τους, εξαιτίας των πολέμων και επεμβάσεων που η ΕΕ πρωτοστατεί.

Που οδηγεί στον εγκλωβισμό σε άθλιες συνθήκες, χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες, θύματα των ιμπεριαλιστικών πολέμων και της εξαθλίωσης.

Οι διακηρύξεις περί "αλληλεγγύης" είναι ψεύτικες, υποκριτικές.

Η στάση τους τροφοδοτεί ακροδεξιές, φασιστικές δυνάμεις.

Η πολιτική αυτή οδήγησε σε 2.000 νεκρούς στη Μεσόγειο μόνο το 2018.

Σε απαράδεκτους φράκτες που έχουν υψώσει κυβερνήσεις της ΕΕ.

Στο μπλοκάρισμα караβιών με μετανάστες, ακόμα και με μικρά παιδιά, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης - "hot spots", όπου στοιβάζονται οι πρόσφυγες, διπλά εγκλωβισμένοι στα ελληνικά νησιά.

Με ευθύνη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, του αντιδραστικού κανονισμού του Δουβλίνου, της απαράδεκτης Συμφωνίας ΕΕ - Τουρκίας.

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Οι υποσχέσεις για την Ευρώπη της σύγκλισης διαψεύστηκαν.

Αποδείχτηκε ότι διευρύνεται το χάσμα ακόμα και μέσα στον ηγετικό πυρήνα της Ευρωζώνης προς όφελος της Γερμανίας. Αυξάνεται η ανισόμετρη ανάπτυξη των κρατών - μελών.

Ο μέσος ετήσιος ρυθμός ανάπτυξης της Ευρωζώνης παρουσιάζει σχετική στασιμότητα ολόκληρη τη δεκαετία 2006 - 2016.

Η προσπάθεια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να στηρίξει την πορεία ανάκαμψης με μικρή χαλάρωση της δημοσιονομικής πολιτικής, δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το μεγάλο μέγεθος του κεφαλαίου, που υπερσυσσωρεύεται, λιμνάζει και δεν μπορεί να επενδυθεί με ικανοποιητικό ποσοστό κέρδους.

Το βλέπουμε με διάφορες μορφές απ' τους προβληματικούς τραπεζικούς ομίλους, μέχρι τα υπερχρεωμένα κράτη της ΕΕ.

Ήδη εμφανίστηκε η νέα επιβράδυνση της ανάπτυξης της Ευρωζώνης, που προαναγγέλλει την επερχόμενη νέα καπιταλιστική οικονομική κρίση.

Πάνω σε αυτό το έδαφος, οξύνονται οι ανταγωνισμοί και οι αποσχιστικές τάσεις. Δυναμώνουν οι φυγόκεντρες δυνάμεις με κορυφαίο παράδειγμα το Brexit.

Όσο αυξάνεται η ανισόμετρη ανάπτυξη, ακόμα και στον σκληρό πυρήνα της Ευρωζώνης, τόσο θα αυξάνονται οι αποκλίσεις συμφερόντων ανάμεσα στις αστικές τάξεις που θα καθιστούν αβέβαιο το μέλλον της ΕΕ.

Η ισχυροποίηση του ρεύματος του αστικού ευρωσκεπτικισμού είναι το πιο χαρακτηριστικό, αλλά όχι το μοναδικό παράδειγμα.

Οι διαφορετικές προτάσεις για το μέλλον της ΕΕ - απ' τη δημοσιονομική πολιτική και την ενοποίηση του τραπεζικού τομέα, έως το Προσφυγικό- αντανακλούν τους ανταγωνισμούς των αστικών κυβερνήσεων, για να διασφαλίσουν τους καλύτερους όρους κερδοφορίας για τους εγχώριους επιχειρηματικούς ομίλους τους.

"Η εμπάθυνση με δομές ενιαίας διακυβέρνησης της Ευρωζώνης" που προτείνουν τα κοινοτικά επιτελεία, ακόμα και αν μπορούσε να υλοποιηθεί, θα σηματοδοτούσε την ενιαία αποφασιστική εφαρμογή των ίδιων προαναφερόμενων αντιδραστικών κατευθύνσεων σε βάρος των λαών.

Απέναντι σε αυτές τις προτάσεις βρίσκεται ο κυοφορούμενος άξονας Ιταλίας - Πολωνίας και η ομάδα κρατών του Βίσεγκραντ.

Που απαιτούν ενίσχυση της εθνικής κυριαρχίας των κρατών - μελών της ΕΕ σε μια σειρά από τομείς, αλλά και οι προτάσεις για κατάργηση "της αρχής της ομοφωνίας" των κρατών - μελών, θεσμοθέτηση της ΕΕ πολλών ταχυτήτων και για "πιο μικρή Ευρωζώνη".

Όμως, καμιά απ' αυτές ή άλλες παρόμοιες προτάσεις δεν μπορούν να οδηγήσουν σε φιλολαϊκή στροφή της ΕΕ.

Όλες συγκλίνουν στην απαίτηση να κάνει συνεχώς ο λαός θυσίες, για να ανακάμψουν τα κέρδη των μονοπωλιακών ομίλων.

Να γιατί η δυσaréσκεια, η αγανάκτηση που υπάρχουν σε ευρύτερα τμήματα του λαού στην Ελλάδα, των λαών της Ευρώπης, δεν πρέπει να εγκλωβιστούν ούτε στον εθνικισμό και τον ευρωσκεπτικισμό, σε αναζήτηση άλλων ιμπεριαλιστικών συμμαχιών και νομίματος, ούτε στον δήθεν εξωραϊσμό της ΕΕ.

Η καπιταλιστική Ελλάδα της δραχμής, που προπαγανδίζουν διάφορες δυνάμεις, δεν συνιστά ρήξη προς όφελος του λαού. Μια απλή αλλαγή νομίματος δεν πρόκειται να λύσει τα λαϊκά προβλήματα, όσο συνεχίζουν να "βασιλεύουν" οι βάρβαροι νόμοι της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Το λαϊκό εισόδημα θα εξανεμιστεί σ' αυτήν την περίπτωση με άλλον τρόπο, με την υποτίμηση του νέου νομίματος, την αισχροκέρδεια, την ανατίμηση των εισαγόμενων εμπορευμάτων, τις νέες θυσίες στο βωμό της ανταγωνιστικότητας των εγχώριων επιχειρηματικών ομίλων.

Αντίθετα, η προοπτική της αποδέσμευσης, με το λαό κυρίαρχο στην οικονομία και την εξουσία, αποτελεί τη μοναδική πραγματικά φιλολαϊκή διέξοδο, που φωτίζει το δρόμο και σε άλλους λαούς, ανοίγει το δρόμο για ισότιμες σχέσεις, για την Ευρώπη του σοσιαλισμού.

Από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, άλλων δυνάμεων της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας, αλλά και της κεντροδεξιάς, προβάλλεται το ζήτημα του μετώπου απέναντι στην "άκρα Δεξιά", στον "εθνικισμό" και τον "ευρωσκεπτικισμό", ως το "νέο προοδευτικό μέτωπο", η "νέα αντιφασιστική συμμαχία των δημοκρατικών δυνάμεων", που θα σώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη δημοκρατία από την άνοδο των ακραίων εθνικιστών και των φασιστών.

Προσπαθούν να κρύψουν ότι η εμβάθυνση της ΕΕ, πάει χέρι-χέρι μαζί με τις φυγόκεντρες και αποσχιστικές τάσεις τμημάτων του κεφαλαίου, που δεν ενδιαφέρονται πραγματικά για τα συμφέροντα των λαών, αλλά είτε για μια πιο συμφέρουσα γι' αυτούς διαπραγμάτευση εντός της ΕΕ, είτε για την αναζήτηση άλλων παρόμοιων αντιδραστικών συμμαχιών.

Προσπαθούν να κρύψουν απ' το λαό ότι οι σοσιαλδημοκρατικές, "αριστερές" και "προοδευτικές" κυβερνήσεις προώθησαν και εφάρμοσαν όλα αυτά τα χρόνια την επίσημη αντιλαϊκή πολιτική της ΕΕ...

Και είναι αυτή που επιτρέπει στα εθνικιστικά "ακροδεξιά" κόμματα να ψαρεύουν στα θολά νερά της λαϊκής δυσaréσκειας και να ενισχύονται.

Προσπαθούν να κρύψουν ότι όλοι μαζί, ευρωλάγνοι και ευρωσκεπτικιστές, κοσμοπολίτες και εθνικιστές, στηρίζουν την ενιαία αντεργατική - αντιλαϊκή επίθεση του κεφαλαίου σ' όλα τα κράτη - μέλη της ΕΕ.

Ανάμεσά τους δεν υπάρχουν σινικά τείχη, γι' αυτό βλέπουμε την ευκολία που δυνάμεις και πρόσωπα αλλάζουν στρατόπεδο.

Θέλουμε να το τονίσουμε για μια ακόμη φορά.

Τα διάφορα προοδευτικά μέτωπα που φτιάχνει ο ΣΥΡΙΖΑ, μαζί με διάφορες δυνάμεις και πρόσωπα σε Ελλάδα και Ευρώπη, που έχουν διακριθεί στην εφαρμογή της αντιλαϊκής πολιτικής, δεν μπορούν να αναχαιτίσουν το φασισμό και την ακροδεξιά, το αντίθετο τον ενισχύουν και τον τροφοδοτούν.

Γιατί, όταν στηρίζεις μια βάρβαρη πολιτική, στο όνομα μάλιστα της αριστεράς και της προόδου, παίζεις το παιχνίδι της φασιστικής και ακροδεξιάς δημαγωγίας και δράσης.

Και αυτό έχει αποδειχθεί ιστορικά ουκ ολίγες φορές, αλλά και πρόσφατα, από τη γειτονική Ιταλία, μέχρι τη μακρινή Βραζιλία.

Δεν μπορούν να είναι αντίπαλοι του εθνικισμού αυτοί που στηρίζουν με νύχια και με δόντια το σύστημα που τον γεννά και τον θρέφει.

Αυτοί που συνεργάζονται και σε κυβερνητικά σχήματα με ακραίες εθνικιστικές και νεοφιλελεύθερες δυνάμεις, όπως έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα, όπως έκαναν άλλα

κόμματα σε κράτη της ΕΕ, νομιμοποιώντας ουσιαστικά αντιδραστικές και εθνικιστικές αντιλήψεις.

Δεν μπορούν να είναι αντίπαλοι της ακροδεξιάς, αυτοί που δείχνουν μόνο τον Όρμπαν και τη Λεπέν, αλλά συνεργάζονται περίφημα με τον ακροδεξιό νεοφιλελεύθερο Τραμπ, που, σύμφωνα με τον κ. Τσίπρα, ό,τι κάνει είναι για το καλό.

Αυτοί που έχουν αναβαθμίσει τη συνεργασία με το κράτος-τρομοκράτη του Ισραήλ, που έχει γίνει κολλητός τους φίλος ο Νετανιάχου, φτάνοντας στο σημείο -άκουσον-άκουσον- η κρατική εταιρία ΣΤΑΣΥ να συμμετέχει σε διαγωνισμούς για τις μεταφορές στους ισραηλινούς εποικισμούς στην Παλαιστίνη, νομιμοποιώντας αυτό το σύγχρονο απαρτχάιντ.

Δεν μπορούν να είναι αντίπαλοι της ακροδεξιάς όσοι φτιάχνουν Μόριες, αυτά τα σύγχρονα κολαστήρια και στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων και μεταναστών. Όσοι στηρίζουν τον αντικομμουνισμό της ΕΕ, που αθώνει το ναζισμό, το φασισμό και τον εθνικισμό, ανοίγει πανιά στην ιστορική αναθεώρηση και τους κάθε είδους εθνικιστές.

Όσοι στηρίζουν την πολιτική ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων και πολέμων με τη συμμετοχή της ΕΕ, το δόγμα του προληπτικού χτυπήματος για την αντιμετώπιση τάχα της τρομοκρατίας που προκαλούν οι ίδιοι.

Δεν μπορούν να είναι αντίπαλοι του φασισμού όσοι ανέχονται στη χώρα μας τη δράση της ναζιστικής εγκληματικής Χρυσής Αυγής, ανάμεσα σε άλλα και με την καθυστέρηση της σχετικής δίκης.

Η ψήφος στις ευρωεκλογές θα πρέπει να απορρίψει τα ψεύτικα "προοδευτικά μέτωπα" του ΣΥΡΙΖΑ και των ευρωατλαντικών φίλων του.

Να απορρίψει όλες τις δυνάμεις που πίνουν νερό στο όνομα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ευρωατλαντισμού, που διαγκωνίζονται με τον ΣΥΡΙΖΑ για το ποιος είναι πιο πιστός στην πολιτική συμμετοχής στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ.

Να καταδικάσει τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ για το ρόλο που έπαιξαν σχετικά με την ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μια επιλογή που έχουν πληρώσει πολύ ακριβά οι εργαζόμενοι, οι επαγγελματίες, οι αγρότες, οι νεολαίοι.

Να τους καταδικάσει, γιατί οι κυβερνήσεις τους στήριξαν την υλοποίηση των στρατηγικών της ΕΕ στη χώρα μας.

Να τους καταδικάσει, γιατί και πάλι την ίδια πολιτική θα προωθήσουν. Μόνο με ισχυρό ΚΚΕ και εργατική - λαϊκή αντεπίθεση μπορούμε να αναχαιτίσουμε και να ανατρέψουμε την αντιλαϊκή πολιτική της ΕΕ των μονοπωλίων.

Πραγματικά προοδευτικό είναι η πάλη για τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες, που στραγγαλίζονται στη μέγγενη της καπιταλιστικής οικονομίας, είναι η πάλη για αποδέσμευση από την ΕΕ, ανατροπή της εξουσίας των καπιταλιστών.

Η παραμονή στην ΕΕ και την Ευρωζώνη δεν είναι μονόδρομος.

Η κοινωνία μπορεί να ζήσει χωρίς τους καπιταλιστές, να βάλει σε κίνηση την παραγωγή, τις υπηρεσίες με άλλες κοινωνικές σχέσεις.

Το εργατικό - λαϊκό κίνημα πρέπει και μπορεί τόσο στην Ελλάδα όσο και σ' όλη την Ευρώπη, να οργανώσει την αντεπίθεσή του.

Να αξιοποιήσει τις φυγόκεντρες τάσεις της ΕΕ.

Να συνδέσει την πάλη για αποδέσμευση απ' την ΕΕ, με την πάλη για ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου σε κάθε χώρα, για την κοινωνική ιδιοκτησία και τον κεντρικό σχεδιασμό, με την εργατική - λαϊκή συμμετοχή στα όργανα διεύθυνσης και εξουσίας.

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Δίνουμε τη μάχη, ενισχύουμε το ΚΚΕ στις ευρωεκλογές και σε όλες τις εκλογικές μάχες:

- Γιατί, το ΚΚΕ πρωταγωνιστεί, για να δυναμώσει η πάλη του λαού και να μπουκώσει εμπόδια στην αντιλαϊκή πολιτική, που θα ακολουθήσει κάθε αστική κυβέρνηση τα επόμενα χρόνια, με πυρήνα είτε τη ΝΔ είτε τον ΣΥΡΙΖΑ.

- Γιατί, η ψήφος στο ΚΚΕ στέλνει μήνυμα αντεπίθεσης, αισιοδοξίας και μαχητικότητας σ' όσους παλεύουν για την ανασύνταξη του εργατικού και λαϊκού κινήματος στην Ελλάδα και σ' όλη την Ευρώπη.
- Γιατί, η ψήφος στο ΚΚΕ είναι ψήφος καταδίκης της ιμπεριαλιστικής ένωσης της ΕΕ, καθώς και των κυβερνήσεων και των κομμάτων που εφάρμοσαν και θα συνεχίσουν να εφαρμόζουν την αντιλαϊκή πολιτική της, δηλαδή της ΝΔ, του ΣΥΡΙΖΑ, του ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ.
- Γιατί, το ΚΚΕ αγωνίζεται ενάντια στους επικίνδυνους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ και της ΕΕ στα Βαλκάνια και την Ανατολική Μεσόγειο, που απειλούν την ειρήνη και τη σταθερότητα των συνόρων της περιοχής.
- Γιατί, μόνο το ΚΚΕ εναντιώνεται τόσο στη ΝΑΤΟική συμφωνία των Πρεσπών, όσο και στις εθνικιστικές φωνές που θεωρούν ότι "η Μακεδονία είναι μία και ελληνική".
- Γιατί, μόνο το ΚΚΕ αποτελεί συνεπή αντίπαλο της ναζιστικής Χρυσής Αυγής, διότι αντιπαλεύει το σύστημα που θρέφει και χρειάζεται το φασιστικό ρεύμα. Αντιπαλεύει και την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ που δεν λαμβάνει ούτε καν μέτρα για να τελειώσει επιτέλους η δίκη της εγκληματικής οργάνωσης.
- Γιατί, η Ευρωκοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ μέσα στην Ευρωβουλή, μέσα στους χώρους δουλειάς, σε άμεση επικοινωνία με μεγάλο αριθμό μαζικών οργανώσεων, αποκάλυψε και καταψήφισε όλα τα μέτρα που στρέφονταν κατά των εργαζομένων.
- Γιατί, το ΚΚΕ προειδοποίησε έγκαιρα το λαό για το ρόλο της ΕΟΚ, της ΕΕ, της Ευρωζώνης και για τις αντιδραστικές κατευθύνσεις που προωθούσαν τα ευρωενωσιακά και κυβερνητικά επιτελεία.
- Γιατί, η ψήφος στο ΚΚΕ στηρίζει τον αγώνα για τη ζωή που μας αξίζει. Σημαίνει ΝΑΙ στην πρόοδο. ΝΑΙ στην Ελλάδα και στην Ευρώπη του σοσιαλισμού.

Το πραγματικό δίλημμα που τίθεται μπροστά μας σε όλες τις πολιτικές μάχες είναι ένα: Θα συνεχίσουμε στο δρόμο που μας έφερε έως εδώ, που αποδεδειγμένα φέρνει φτώχεια, ένταση της εκμετάλλευσης, ανεργία, δυσβάσταχτα βάρη και χρέη για το λαό, ανασφάλεια για το αύριο τόσο στην Ελλάδα, όσο και σ' όλα τα κράτη - μέλη της ΕΕ...

Ή θα αντεπιτεθούμε ενάντια στην ΕΕ των μονοπωλίων και στην πολιτική της, στο κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις του;

Η ίδια η πραγματικότητα αποδεικνύει ότι η ΕΕ και η πολιτική της δεν μπορεί να αλλάξει υπέρ των λαών. Μόνο χειρότερη μπορεί να γίνει.

Όμως, η καθήλωση της ζωής μας στο σημερινό βάλτο δεν είναι μονόδρομος.

Μπορούμε να ορθώσουμε το ανάστημά μας, να απαντήσουμε στην επίθεση που δέχονται από την άρχουσα τάξη, η ζωή και τα δικαιώματά μας.

Μπορούμε να ισχυροποιήσουμε το ΚΚΕ παντού, για να δυναμώσουν η λαϊκή αντίσταση και διεκδίκηση, η ελπίδα, η προοπτική της πραγματικής ανατροπής.

Οι λαοί όλων των κρατών - μελών της ΕΕ μπορούν και πρέπει να βαδίσουν το δρόμο της ανατροπής σε κάθε χώρα, για να ανοίξει ο δρόμος για την Ευρώπη του σοσιαλισμού.

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Με ιδιαίτερη χαρά σας παρουσιάζω το ψηφοδέλτιο του ΚΚΕ στις ερχόμενες ευρωεκλογές της 26ης Μάη.

Είναι ψηφοδέλτιο μάχης, γεμάτο από αγωνιστές και αγωνίστριες της ζωής, μαχητές και μαχήτριες, ο καθένας και η καθεμιά στον τομέα τους, αλλά και παρόντες και παρούσες στο πολιτικό, το κοινωνικό και πολιτιστικό γίγνεσθαι της χώρας μας.

Άνθρωποι με οράματα, ιδανικά, προτάσεις και σκέψεις για το πώς θα ανοίξουμε για το λαό μας, την πατρίδα μας, αλλά και για όλους τους λαούς της Ευρώπης και του κόσμου, το δρόμο προς ένα καλύτερο, φωτεινό αύριο.

Γυναίκες και άντρες, που χρόνια τώρα παλεύουν, είτε μέσα από τις γραμμές του ΚΚΕ και της ΚΝΕ, είτε τις γραμμές του εργατικού, συνδικαλιστικού κινήματος, του κινήματος των αγροτών, στα μπλόκα του αγώνα, του κινήματος των αυτοαπασχολούμενων επαγγελματιοβιοτεχνών, του γυναικείου κινήματος, του κινήματος της νεολαίας.

Επίσης, είναι προσωπικότητες της κοινωνικής ζωής, άνθρωποι που συμπαρατάσσονται σήμερα με το ΚΚΕ, προερχόμενοι από άλλους πολιτικούς χώρους: Από το ΠΑΣΟΚ, το ΣΥΡΙΖΑ, τη ΛΑΕ, ανένταχτοι της αριστεράς.

Ανάμεσά τους, καλλιτέχνες, δημοσιογράφοι, πανεπιστημιακοί, αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Άνθρωποι όλων των ηλικιών.

Το 24% των υποψηφίων είναι από 25 έως 39 χρονών.

Το 38% είναι από 40 έως 49 χρόνων.

Το 24% είναι από 50 έως 59 χρόνων.

Το 14% από 60 έως 70 χρόνων.

Ανάμεσά τους, ο σημερινός μας ευρωβουλευτής Κώστας Παπαδάκης. Ο δεύτερος εκλεγμένος ευρωβουλευτής μας, ο Σωτήρης Ζαριανόπουλος, αυτή τη φορά θα δώσει τη μάχη για το Δήμο Θεσσαλονίκης, ως υποψήφιος Δήμαρχος.

Καλή δύναμη σε όλους και όλες».